

K.K.T.C.
YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ
FEN EDEBİYAT FAKÜLTESİ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI BÖLÜMÜ

MEZUNİYET ÇALIŞMASI

1958 – 1974

KIBRIS'TA YAŞANAN CANLI HATIRALAR

HAZIRLAYAN

HATİCE ULUÇ

960410

DANIŞMAN
Doç. Dr. BÜLENT YORULMAZ
LEFKOŞA
2000

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ -----	1
GİRİŞ -----	2
1958 YILI ANILARI -----	3
BEKİR DEMİRAY -----	4
SADİ DANIŞ -----	6
SADİ DANIŞ -----	7
1963 YILI ANILARI -----	8
CAHİT GÜÇLÜ -----	9
İSMAİL BOZKURT -----	10
KEMAL RAMADAN -----	11
KEMAL RAMADAN -----	12
SADİ DANIŞ -----	13
SADİ DANIŞ -----	14
SONAY ULUÇ -----	17
TANER SEVGÜM -----	18
ÜRKAN KERİMOĞLU -----	19
YUSUF ÖZENT -----	20
1974 YILI ANILARI -----	21
SADİ DANIŞ -----	22
SALİH ALEMİNYOLU -----	23
SONAY ULUÇ -----	25
ŞAHİS ADLARI DİZİNİ -----	27
YER ADLARI DİZİNİ -----	31

ÖNSÖZ

Kıbrıs Türk Halkının tarihi süreç içinde yaşadıklarını derleyip sizlere sunma olanağı bulduğum için, Kıbrıs Tarihinin yaşatılması adına kendimi çok şanslı kabul ediyorum.

Bana bu şansı veren danışmanım Dr. Bülent Yorulmaz'a teşekkürlerimi sunarım.

Özel Yakın Doğu Üniversitesi, Türk Dili ve Edebiyatı öğrencisi olarak bu araştırmayı yapmak benim görevimdi, ama aynı zamanda gurur kaynağım da oldu.

Bir ülkenin tarihinin, en gerçek bir şekilde yaşatılmasının, o tarihi yaşayanların dilinden derleneceğine inananlardanım.

Bu tezi hazırlarken memleketimin yaşayamadığım ve hiç bilmediğim kentlerine ait pek çok ayrıntıyı öğrenme olanağı buldum. Sanırım en büyük şansım bu olayları yaşamış, belli bir yaş gurubundan pek çok insanı tanımış olmamdır. Her biri tarih olan ve Kıbrıs Tarihinin bir parçası olan bu insanlarla tanışmam hayatımın en büyük kazancı olmuştur.

Huzurlarınızda bu güzel insanların tümüne teşekkür eder, saygılar sunarım.

LEFKOŞA
HAZİRAN 2000

HATİCE ULUÇ

GİRİŞ

Kıbrıs adası dünya haritası üzerinde bir nokta gibi görünüyorsa da dünyalar kadar büyük bir tarihe sahiptir.

Osmanlı İmparatorluğundan bugüne kadar bu ada üzerinde yaşayan Türk Milleti, Milli benliğini hep korumuş ve dini inançlarından, milli iradesinden ve dilinden hiçbir şekilde taviz vermemiştir. Kendine özgü ağırbaşlılığı kendinden emin ve iradeli tutumuyla tarihi süreci göğüslemiş ve en sonunda bağımsızlığına kavuşmuştur.

1958 tarihinde Kıbrıs Rumları, Kıbrıs'ı Yunanistan'a ilhak etmek amacıyla ortaya koydukları ENOSİS idealini fiiliyata geçirmeye kalkınca, Türkler de "ya Taksim ya ölüm" parolası ile direnişini ortaya koydu.

Periyodik olarak ortalama on yıl arayla kanlı mücadelenin yaşandığı cennet adamız, zaman zaman bir cehennemi andırdı. Türk halkı haklarından hiçbir şekilde taviz vermemeye kararlıydı. Bunun için yoktan var ettiği imanlı ordumuzla 1963'leri, 1967'leri göğüsledi ve 1974'e zemin hazırladı.

1974'e de Türk Silahlı kuvvetlerinin Kıbrıs Adasına başarılı bir çıkartma yapabilmeleri için gerekli olan sağlam zemini hazırlayan Kıbrıs Türkü olarak gurur duyuyor ve övünüyoruz.

1958'DE YAŞANAN CANLI HATIRALAR

1955'te Rum tarafından E.O.K.A. adı altında İngilizleri memleketten atma, Türkleri ortadan kaldırma ve Kıbrıs'ı Yunanistan'a katmak için bir yeraltı teşkilatı kuruldu. Bir çok vurma olayları olmaktaydı. Rum gazeteci Yorgo Yorgacis, gazetecilik görevini yaparken İngilizler vurulur vurulmaz fotoğraflarını çeker ve yayınlardı. Bir vurma olayında başka bir gazetecinin gelmesine ihtimal olmadığına kanaat getiren İngiliz mahkemeleri bu vurma olaylarında Yorgacisin vurduğunu kanaat getirdiler. 1960'dan sonra içişleri bakanı olan şahıs, bu esnada yer yer Türklere de saldırılarda bulundular. 1958'de Türklerin müdafaasını yapmak için dağınık dağınık teşkilatçılar (Karaçete, Volkan v.b.) birlikler T.M.T.'yi kurdular. 15 Ağustos 1958, bu esnada İsmail Beyoğlu ve arkadaşları müdafa için el bombası yaparken dört arkadaşıyla birlikte şehit oldu. 1958'den sonra E.O.K.A. Rum yeraltı teşkilatı Türklere karşı faaliyetlerini yoğunlaştırdılar. Bu tarihlerde birçok Türk köyü boşaltılıp daha emniyette olabilecekleri köylere gittiler. 1960'a kadar Türk ve Rum yer altı teşkilatları aleni bir çatışmaya girmede. Ancak 1959 sonlarında Türkiye başbakanı Adnan Menderes ve Yunan başbakanı Karamanis arasında bir uzlaşma neticesinde Kıbrıs Türk tarafı adına Dr.Fazıl Küçük, Rum tarafı adına da Makaryos'un imzaladığı Kıbrıs Zürih Antlaşması tahtinde Kıbrıs Cumhuriyeti kuruldu. Makaryos Cumhurbaşkisi, Dr.Fazıl Küçük reisi Cumhur muavini, üç bakan Türk, yedi bakan Rum olmak üzere Cumhuriyet kuruldu. 1960-63 devresi Makaryos Türk tarafına bir memorandum (emir vererek anayasadaki birçok maddeyi rumlar lehine değiştirmek istedi. Bunu kabul etmeyen Türk tarafına Rum Polisi ve E.O.K.A.'cılar köylere ve şehirlere saldırıldı. T.M.T. mahdud silahlarına rağmen her bölgede Rumlara karşı çıktılar ve Türkleri müdafa ettiler. Lefkoşa'da çok kanlı savaşlar oldu. Rumlar, Lefkoşa'yı altı saatte alacaklarını söylüyorlardı, fakat bunu başaramadılar. Bu esnada ben İş Bankası ile tanzimat sokağı komutanıydım. O esnada bir binbaşı hanımı 8-9 aylık hamile olmasına rağmen Kıbrıslılarla beraber kum torbalarını taşıdı ve mevzi yapıldı.

1974'e kadar Lefkoşa ve Türk bölgesi muhazara altında idi. Lefkoşa'ya giriş çıkışlar Rum Polisinin kontrolünde idi ve Rum Polisi tarafından Kıbrıs Halkına terbiyesizce davranışlar içerisinde idiler. 1974'ten sonra Barış Harekatı yapıldı.

1963'te Rumlarla, Çetinkaya Kulübünde karşılıklı atış yapıldı. Bu esnada

sabah saat 4.30'a doğru şu anda şehit olan Salahi, bana gelerek kendisini de nöbete koymamı istedi. Kulüp binasından çıkarak nöbet yerine giderken "Cirit Hisar" denilen bölgenin köşe kısmında Litrapalas'dan açılan ateş neticesinde Salahi şevket vurulmuştur.

Bir buçuk saat Salahi'yi kurtarma çalışmaları sürdü fakat yoğun ateş neticesinde Salahi'yi kurtarmak mümkün olmadı. Bu esnada kardeşi Mehmet şevket ateşlerin içerisinden karşıya geçip Salahi'yi kucağına alıp bizim tarafa getirdi. Bir araba ile Salahi hastahaneye gönderildi. Fakat kan kaybından şehit oldu.

1974'de ikinci harekat Lefke tarafına giden Türk askerine rehberlik ediyordum. Sonra Beşparmaktaki birliğime dönmek için askeri ekmek arabası ile Boğaza döndüm.

Boğaza döndükten sonra beni yarı yolda ekmek arabasından indirdi. Elimde bir çanta birliğime doğru giderken köprünün yanında durdum. Boğazda yoğun bir Türk askeri mevcuttu. Askerin biri bana dur işareti çekti. Parola sordu ve ben parolayı bilmediğim için asker bacaklarımı açarak ayakta durmamı emretti. Bu esnada yanına gelen başka bir askere "bu gavur Türkçe de biliyor, vuralım mı?" diye sordu. Ve ben bunları kulaklarım ile duydum. İki üç saat sonra bir cip beni komutana götürdü. Orada meramımı (derdimi) anlattıktan sonra blğme götürüldüm. Blkteki arkadaşlarla konuşurken boğazda bir Rumun yakalandığını, Türkçe de bildiğini söylüyorlardı. Halbuki bu şahıs bendim.

Bekir DEMİRAY

Yaş : 60

Lefkoşa.

1955'de Polis gücüne katıldım ve polis okulundan emekli çıktıktan sonra görev yapıyordum. 8 Haziran 1958'de üç ay senelik izin almıştım. O gece halk sinemasına gitmiştim.

Saat 9:00, 9:30, biri gelip burada niye oturuyorsunuz Tahta Gala'da Türkler ve Rumlar çatışıyor dedi. Kadın , çocuk, herkes halk sinemasından fırladı. Sinemanın dışında kardeşim Sacid Daniş, Türker Akpınar ve Hilmi Şevket bir araya toplandık ve kardeşimin arabasıyla İnönü Meydanına gittik. Bu arada halkta bir telaş, bir hareketlilik başladı.

İnönü Meydanına gittiğimizde, Türk haberler birliği şu andaki Atlex binası karşısında Rumların oraya bomba attığını söylediler ve biz oraya hareket ettik. Şu anda Meclis Binası, o zaman Dianellos Sigara Fabrikası'na vardığımızda karşı taraftan arkadaşlar bize oraya gitmemizi söylediler. Arabayı orada bıraktık ve yaya olarak Kara Babadan geçerek, Borazanbaşı sokağı ve Baf sokağı kavşağına geldik. Oraya geldiğimizde daha arkadaşlarımızın olduğunu gördük ve orada karşı tarafa geçelim, geçmeyelim münakaşasını yaptıktan sonra caminin bulunduğu yere gitmek için hareket ettiğimiz zaman aşağı yukarı 100 km olan Olimpiyakos futbol Kulübünden çıkan Rüm bize tuğla atmaya başladı. Camiye gitmemizi engellediler. Geri döndük, herkes mahallesine gitti. Herkes arkadaşlarını topladı ve sabaha kadar mahallemizde nöbet tutmaya karar verdik. Ve sabaha kadar nöbet tuttuk.

Sadi DANIŞ

Yaş : 69

Değirmenlik

1958'lerde genelde kız ve erkeklerden oluşan öğrenciler zaman zaman Atatürk meydanı önünde gösteri yapmaktaydılar. Bir seferinde İngiliz özel çevik birliği komutanlarının, komutası altında çevik birliğe ait polislerin bu öğrencilere jopla saldırdıklarını ve sivil halkın üzerine de göz yaşartıcı bomba attıklarına şahit oldum. Gençlerin atılan göz yaşartıcı bombaları geri fırlattıklarını, bunun neticesinde yaşanan karışıklık ve bu arada o kalabalığın içinden Landrover ile geçmeye çalışan bir İngiliz askerinin Şerife Kadın ve Mehmet Bondigo isimli iki vatandaşı ezerek öldürdüğünü gördüm. Bu olaydan sonra ben Sadi Daniş, Tekin Birinci, Mustafa Egemen Köşklüçiftlik bölgesine gönderildik. Ve kadınların aynı yere gelerek gösteri yapmaları için direktif aldık. Başka arkadaşlar da, başka bölgelere aynı görev için gönderilmişti. Nitekim daha sonra toplanan kadınlar Atatürk Meydanı, Polis Karakolu önünde gösteri yapmalarına izin verilmişti.

Erkeklerin bu gösteriye katılmamaları için yol başları dikenli tellerle kapatılmış ve İngiliz askerlerinin kontrolünde bırakılmıştır. Kooperatif Merkez Bankası arkasında bulunan Pençizade sokağında ikametgah etmekte olan Fatma Mustafa, Zehra Ahmet ve annem olan Fatma Daniş keza bu yürüyüşe katılmışlar ve İngiliz Bayrağını gönderden bu üç kadın indirdiler.

Bu arada İngiliz askerleri Zehra Hanım'a jobla vurarak kafasını yarmışlar. O zamanki Bozkurt matbaası yanında, dikenli tellerin hemen arkasında durduğum bir sırada Zehra Hanım yanıma geldi " Sadi Bey, İngiliz Bayrağını direktten indirdik. Fakat gördüğün gibi benim kafamı yarıdılar, annen de ayağından çıkardığı ayakkabıyı İngiliz askerine attı ve eve yalınayak gitti. Naim Adiloğlu kliniğine gönderilerek Zehra Hanım tedavi edildi."dedi.

Sadi DANIŞ

Yaş : 69

Değirmenlik

1963'TE YAŞANAN CANLI HATIRALAR

Çağlayan bölgesinde kalmaktaydım. Hasan Hilmi kayınpederimdi.

Kayınvalideme Rumlar ateş açtı. Evlerimizden kaçtık. Çağlayan bölgesine gittik. Çağlayanda kaldık. İki sene sonra tekrar Gaymaklıya yerleştik. Rumlar baskın yaptı. Kayınvalidem ve kayınpederim esir düştü. Çiko'da esir düştü. Tekrar Gaymaklıya getirdiler, oradan da Mandreze kaçtılar. Orada beş sene göçmen olarak kaldılar. Ondan sonra Göçmenköy'e yerleştiler. Onbeş, onaltı sene orada oturdular. Ondan sonra ev alıp Yenicamiye yerleştiler.

Biz sekiz kişi Gaymaklıda esir düştük. Rumlar dört tanesini kesti, biz kaçmaya çalıştık, Rumlar bizi yakaladı. O sırada İngilizler geldi ve bizi kurtardılar. Polise getirdiler. Kayınpederim öldü, kayınvalidem altı sene sonra öldü. Gelibolu sokağına yerleştik.

Biz Boğazda askerlik yaptık. Asker bize bir yer verdi. Oradaki yaralıları Boğaza götürmekteydik. Doktor Küçüğün arka sokağında ölüleri şehitliğe gömerlerdi. Ölüleri kucağımızda taşıyorduk. Rumlar bomba attı. Arkadaşlarımız öldü, iki kişi kaldık. Hastane yoktu, Atatürk İlkokuluna doktorlar geldi. Yaralıları oraya taşıyorduk. Dört sene orada çalıştık.

1964'de kardaşımı vurdular. Gaymaklıyı boşalttık, Mandreze geçtik. Kardaşımın oğlu hastaydı. Mandrezden her gün oğlunu Lefkoşa'ya getirirdi. Baypas'dan geçerken Rumlar kendisini vurdu ve şehit oldu. Ailesi geldi ve dört sene Atatürk İlkokulunda kaldı.

Asker beni öncü olarak aldı, Ayvasıl'a gittik. Orada ölüleri çukurlardan çıkardık. Magosa'ya gittik. Daha sonra bir gün, bir gecede Türk askeri Magosa'yı kurtardı.

Ufak kızkardeşimin adı Macide'dir. Osman Hüdaverdi yangıncıydı. Gaymaklı düştüğünde Urumlar Gaymaklıdan dört kişiyi alıp götürdüler. Daha sonra onları şehit ettiler. İçlerinde Osman Hüdaverdi da vardı.

Cahit GÜÇLÜ

Yaş : 74

LEFKOŞA

1963 olayları 21 Aralık 1963 günlerden Cumartesi günü idi. O tarihlerde cumartesi günlerinde okul vardı. Her zamanki gibi otobüsle okulumuza geldik. Gelirken şimdiki Atatürk büstünün bulunduğu yer büyük bir kalabalık tarafından işgal edilmiş vaziyette idi. Eski eserler müdürlüğü olan, şu anda Haydarpaşa Ticaret Lisesi idi. Okula gittik. Okulda öğrendik ki geceleyin Atatürk büstü ve o zaman Türk Cemaat Meclisi olan şimdiki İş Bankası karşısı Hükümet Konağı orada bulunmakta idi. Yerler Rumlar tarafından otomatik silahlarla taranmış, halk galeyan halinde o zaman yayın hayatı devam eden (Bozkurt Gazetesi) ve (Halkın Sesi) gazetelerinin önünde toplanmış, bilgi edinmek istiyorlardı. O günlerde her beş saatte bir gazete yayınlıyorlardı. Bunun sebebi ise halkın bilgi edinmesi. Ben de o gün okuldan kaçtım. Halkın Sesi ve Bozkurt gazetelerinin önüne geldim. Geceleyin Tahta Gala önünde üç Türkün , Rumlar tarafından vurulduğunu gazeteden okuyunca öğrendim. Bunun üzerine Lefkoşa Türk Lisesinde okuyan kardeşim ve yeğenlerim bulunmaktaydı. Okuldan kaçıp yanlarına gittim.

Lidrapalas tarafından iki tane polis cipi silahlı Rum polisleri, Lidrapalas kapısından girdi. Gençler bu Rum ciplerine taş atmaya başladı., bunun üzerine onlar da otomatik silahlarla okulu taradılar. İki öğrenci orada yaralandı. Biz oraya girdiğimizde de olaylar oldu. Bir emir geldi; “Herkes okulunda toplansın.” Hiç kimseyi serbest bırakmadılar. Köy otobüsleri sizi gelip alacak dediler. Bizim de Serdarlı köyünün otobüsü geldi ve bizi aldı. Okullardan ayrılmadan, İsmail Sadıkoğlu diye tanımakta olduğumuz şahıs tarafından Teşkilat silahlarını çıkarmaya başladılar. Bir endişeyle Rum köylerinden geçerek evimize vasil olduk. Rum radyosu yayın yaparak hiçbir olayın olmadığını duyuruyordu. Biz tabii öğrenci olarak Pazartesi sabah kalktık, köy otobüslerine bindik ve Lefkoşa’ ya doğru yola çıktık. Cihangir civarına geldiğimiz zaman, şimdiki Magosa sakinlerinden Mehmet Semmedi bir arabayla (eski model) Magosa’dan Lefkoşa’ ya gelirken şimdiki Haspolat kavşağının orada Rum barikatına düşer ve Rumlar tarafından ateşe tutulur. Ve biz de bu olayları gördük.

İsmail BOZKURT

Yaş : 53

Lefkoşa

Küçük Kaymaklı çatışmaları devam ederken mücahidimizin kurşunu bitmiş bitap bir vaziyette olduğu bir sırada zamanın serdarı rahmetli Kemal Şemiler bana dedi ki : “Al bu 19 adet piyade mermisini onlara ver, de ki daha başka mermi kalmamıştır.”

Rum mevzilerinin arasında küçük Kaymalıdan geçtim. Şu anda kapalı bölgede olan Üsküdar Bar’a gidip (T.M.T.) onlara bana verilen mesajı ve kurşunları ilettim. Ben de Küçük Kaymalı çatışmalarında kaldım. O zaman en büyük çocuğun beş yaşında, en küçük çocuğun da bir yaşındaydı. Ve ben bütün bu zorluklara rağmen bu günlere kadar geldim. Geriye dönüp baktığım zaman zor fakat bir o kadar da gurur duyarak anımsamaktayım.

Kemal RAMADAN

Yaş : 65

LEFKOŞA

Polis çavuşuydum. O zamanlar 28-30 yaşlarındaydım. Lefkoşa Polis Jandarma, Girne Polis Jandarma ve merkezi cezaevi teşkilat lideriydim.

1963 olaylarında Tahta Gale cinayetinin hemen ardından Rumlar özellikle sınırlarda yoğun bir şekilde silahlanmaktaydı. Türk semtini gözetleyen noktalarda bütün evlere bol miktarda silah ve mühimmat depolanmaktaydı. Bir gün sonra 23 Aralık tarihinde Türkler'e saldıracaklarını bütün köye beyan etmekteydiler. Aldığım bir istihbarat üzerine okullar bölgesinde Büyük Konstantis sokağında bir rum evine yoklama için gittiğimde o bölgede ikamet eden polis müdürü Vikos Banayogi beni engelledi. Bir dakika ben içeri gireyim bakayım dedi. Geri döndüğünde içeride bir şey yoktur, eyer elinde araştırma mazbatasına varsa gir sende bak dedi. Biliyordu ki elimde mazbata yoktu. Mazbata bir hakimin verdiği araştırma belgesidir. Ertesi gün sabahtan itibaren Türk bölgesine kan kusturan o benim gitmiş olduğum iki ev Küçük Kaymaklılı Hasan Mehmet Musiyi şehit etmişlerdi. Hemen arkasından ben ve arkadaşlarım karşıdaki Türk evlerinde mevzi alarak o iki evi ve ona yardımcı diğer evleri susturup, Türk Mücahitinin T.M.T.'nin o bölgede yerleşmesine ve o gün bu gündür halen daha mevzi tutmasına tanık oldum ve o günü yaşadım.

Kemal RAMADAN

Yaş : 65

LEFKOŞA

Bir el bombası attık ve patlamadı, onun imhası için Girne, Göçmenköy yolları kavşağında kurmuş oldukları son mevzide bulunan askerlere söz konusu el bombasının imhası için Mehmet Akif Caddesinden olay yerine giderken şimdiki Barbarlık Müzesi yanına geldiğimizde Hüseyin Kuşo isimli çok iyi tanınan biri bizi durdurdu. Şimdiki Barbarlık Müzesine girmemizi ve orada neler olduğunu görmemizi istedi. Eve girdiğimizde ev sahibi Mürüde Hanımın tuvalet içinde kafasının parçalanmış olduğunu kapının aralığında gördük. Hemen yanında banyo odasına girdiğimizde isminin sonradan Binbaşı İlhan olduğunu öğrendiğimiz kişinin, karısının ve üç çocuğunun banyonun içerisinde hunharca öldürülmüş olduklarını gördük. Benimle birlikte olan Kemal Mustafa ile o evden çıktık. Ve az daha ileride yine polis olan Salih Mulla Hasan'ın evinin yanından geçerken kapının açık olduğunu ve bir kişinin yüz üstü yattığını gördük. İçeri girdiğimizde söz konusu kişinin zaman zaman mücahitler parkında şarkı okuyan döşemeci Erdoğan Rifat olduğunu gördük. Erdoğan'ın yanında beyaz saplı bir bıçak ile Yunan Alayı askerlerine ait olan Taç ve Kartal amblemleri bulunan bir üniforma düğmesini bizzat yerden aldım. Ve biraz daha ileride Memduh Erdal'a ait evin yanından geçerken güneşliğin camlarının kırık olduğunu gördük. İçeriye baktığımızda kırılmış olan cam parçaları ile kan izlerinin sürüklenmiş olduğunu gördük. Bunları gördükten sonra Kumsal bölgesinde Rum ve Yunan askerlerinin birlikte girip bu masum insanları öldürdüklerine kanaat getirdik. Zaten aynı gece 200 – 250 kadar silahsız ve masum insanları alarak Golf Sahasına (Rum Tarafı) geçirdiklerini öğrendik.

Sadi DANIŞ

Yaş : 69

Değirmenlik

25 Eylül 1959'da ben ve bazı arkadaşlarım : İsmail Sadıkoğlu, Mustafa Abdurrahman, Kemal Mustafa, Seyfi Akay Ballı, Hıfsı Mehmet ve ben, Ali Mustafa, Dr. Küçük'ün koruması olduk. 1963'e kadar pek ciddi olaylar olmadı. 21 Aralık günü eve gittim, yemek yedim, haberleri dinledim ve yattım. Uzaktan silah sesleri duydum, pencereyi açtım tam bu sırada Küçük Kaymaklı karakolunda görevli bulunan Cevdet geldi ve kapıları çalmaya başladı. Biz Küçük Kaymaklı bölgesindeki polis evlerinde oturmaktaydık. Kapıların çalındığını duydum ve kapıyı açtığımda Cevdet'i gördüm ve ne olduğunu sordum. Cevdet bana alarm olduğunu söyledi fakat sana karışamam dedi. Ben hemen giyinip Cumhurbaşkanlığı ikametgahına gittim. Oraya gittiğimde Dr. Küçük ile Rauf Denktaş'ın avluda durduklarını gördüm. Bu arada ikametgahın etrafında nöbet tutan Kıbrıs Ordusu mensubu (Kıbrıs Askerleri). Ben yanlarına yanaştığım zaman Dr. Küçük bana bütün arkadaşlarıma haber vermemi söyledi. Ben telsiz ve AE 662 numaralı polis arabasını alarak arkadaşlara haber vermek için hareket ettim. Arkadaşların hemen hemen hepsi Çağlayan bölgesinde kalmaktaydı. Sadece bir tanesi Gönyeli'de kalıyordu. Eski sancaktarın yanına geldiğimde karşı yönden gelen bir delikanlı beni durdurdu ve "sakın Tahta Gala'ya gitme çünkü Rumlar ölüm saçmaktadır" dedi. Bu arada ben arabanın telsizini açtım yoluma devam ettim. Yolda Jandarma Kumandanı Ahmet Niyazi'nin telsizden yine Lefkoşa kazası polis kumandanı Pandelidis'e Rumca olarak "neler oluyor, duyduğuma göre Tahta Gala bölgesine itfaiye aracı geldi fakat polisler itfaiye aracına ateş açarak itfaiye aracını uzaklaştırdılar." Ben bu arada bütün arkadaşlara haber verdim ve hepsi toplanıp ikametgaha geldi. Biz silahlandık, silahlarımızı aldık. Orada bir müddet oyalandıktan sonra gece Atatürk meydanına gittik Dr. Küçük ile beraber. Bu karakolda görevde bulunan Rum polisini, Rum tarafına gönderdiler. Şikayet odasında Esat'ın orda oturmakta olduğunu, onun başının bantlı olduğunu aynı zamanda Yusuf ve Kubilay'ın polis arkadaşlarının orada olduğunu gördüm. Orada öğrendiğime göre yine polis kumandanı Pandelidis ve bazı Rum polislerinin Tahta Gala'da barikat kurduklarını ve sinemadan çıkıp evlerine gitmekte olan Zeki, Halil ve yanlarında bulunan kadını durdurup kontrol etmek istediler. Zeki ve Halil buna karşı çıkınca ikisini de aynı anda öldürdüler. Yusuf ve arkadaşları oraya gitmiş ve Rum polisine ateş etmeye başlamış. O esnada

Esat orada yaralandı. Aynı günde 8 sularında Dr. Küçük ve ben Baf kapısı polis karakoluna gittik. Oraya Cumhurbaşkanı Makarios ve İç İşleri bakanı Yorgacis geldiler. Ve Dr. Küçük Pandelidis'ten olaylar hakkında bilgi istedi. Bu konuşmalar yanımda olmaktaydı. Pandelidis şöyle dedi : “Biz Tahta Gala’da barikat kurduk ve söz konusu şehit edilen iki kişi barikata yaklaştığında adamlarım bunu durdurmak istediler. Bu iki kişi de karşı gelince onları vurduklarını söylediler.”

Bu arada Baf kapısı karakoluna gelen zamanın polis kumandanı Kazım Nami Bey’e , Yorgacis “Kazım Efendi bu işleri ne yapacağız.” Dedi. Kazım Efendi “yaptığınız gibi temizleyeceksiniz “ dedi. (Rumca olarak)

Pazar günü bir haber geldi ve Deftera köyünden bir vanın içerisinde gelen talebelerle birlikte seyahat halindeki bir araca Lagadamy köyü çıkışında Rumların ateş açtığını Istrovolu polis karakoluna sığındıklarını bilahare Türk kesimine geçtiklerini duyduk. Yaralanma olmadı çünkü arabada kitaplar vardı. O yüzden bir şey olmadı.

Bu konuyla ilgili (ateş açma) bilgi almak üzere Makaryos’un ofisine gittik. Yani (Eski Vali Konağı) Dr. Küçük ofise girdi. Ben ve Kemal dışarıda beklemekteydik. Bu arada Nikos Samson’da ofise geldik. Bize Rumca olarak “merhaba arkadaşlar” diyerek selam verdi. Tam ikametgaha gireceği esnada kendisini kapıda karşılayan Makaryos’un kız kardeşinin oğlu ile bir şey konuştular ve geriye döndü oradan ayrıldı, bu arada Makaryos, Dr. Küçük ile odadan çıktı ve makam arabasına bindiler, bize hiçbir şey söylemediler. Makaryos’un muhafızı makam arabasını takip etti, İngiliz okuluna gittiler. Bir tur attıktan sonra tekrar Makaryos’un ofisine döndüler. Strovolo polis okuluna gittik. Orada bulunan Türk Polis öğretmenlerinin silahsız olduklarını fakat Rum Polis öğretmenlerinin silahlı olduklarını gördüm. Bize olaylar hakkında bilgi sordular. Ben de onlara “kaçabilirsiniz kaçın” dedim. Daha sonra kaçtılar. Oradan söz konusu araca ateş açılan yere gittik. Orada da Enver Çavuş’ un silahsız olduğunu ancak yanındaki Rum polis memurunun silahlı olduğunu gördüm. Oradan Deftera’ya gittim. Orada Senefo’nun kahvesinde oturduk. Dr. Küçük ve Makaryos ile beraber kahve içtik. Daha sonra saraya geri döndük.

24 Aralık’ta zamanın jandarma kumandanı Ahmet Niyazi Bey, Dr. Küçük’ün

ikametgahına geldi ve Dr. Küçükle bir müddet görüştükten sonra polisin telsizinden Pandelidis'i arayarak Dr. Küçük ile birlikte ateşkes antlaşması yapmak üzere Baf Kapısı polisine gideceğimizi söyledi ve Polislere söyle : “ bize ateş açmasınlar” diye direktif verdi. Dr. Küçük’e bildirdi. Dr. Küçük bize hazırlanmamızı, Rum tarafına gidileceğini söyledi. Arabaları hazırladık, arabaya girmek üzereyken oraya gelenlerden bazıları “efendim o tarafa gitmeyin, sizi vurabilirler.”dedikleri zaman Dr. Küçük şu cevabı vermiştir. “Bu kadar gençler vurulurken Küçük Kaymaklı halkının feryadı ayyuka’ya (gökyüzü) çıkarken, beni vuracaklarmış! “ Arabaya binip Rum Kesimine gittik. Baf Kapısında aldıkları kararı okumak üzere Niyazi Bey Atalasa radyo istasyonuna gitti. Aynı yazıyı ben de Denктаş Bey’e götürdüm ve kendisine verdim. Bir şey isteyip istemediğini sordum. Bir şey istemedi ve sen yerine dön dedi.

Sadi DANIŞ

Yaş : 69

Değirmenlik

Üniversitede öğrenciyken 65'li yıllarda iki taraf sınırlarla birbirinden ayrılmıştı.

Bölge sınırlarında Rumlar barikat kurmuştu. Pasaportumuzun süresini uzatmak için Rum tarafına geçmek zorundaydık çünkü bu işlem yalnız o tarafta oluyordu. Pasaportumuz Kıbrıs Cumhuriyeti pasaportuydu. Pasaportumuzun süresini uzatmak için yeni kapıdan çıkıp, Rum tarafına geçerdik. Sabah karanlığında Rum kesimine geçtiğimiz andan itibaren Güneye geçmek için, kuyruğa girmiş pek çok Türk'le karşılaştık. Erkekleri bir odada, erkek polisler, kadınları başka bir barakada kadın polisler kontrol ediyorlardı. Her bir Türkü bir saatte kontrol ederlerdi. Birbirleriyle sohbet ederlerdi. Önümüzde boş boş sandalyelerde otururlardı. Hiçbir iş yapmadan sırf bize eziyet olsun diye, işimiz var deyince de hakaret ederlerdi, küfrederlerdi. Yoklarken hakaret ederlerdi, iterler, kakarlardı. Zar zor Rum tarafına geçerdik. Pasaport dairesine giderdik. Orada da kendi vatandaşlarının işlerini yaparlardı, bizim işlerimizi en sona bırakırlardı. Akşam üstüne doğru tekrar barikata giderdik aynı eziyetlere yine uğrardık. Evimize gidinceye kadar ortalık kararardı. Yorgun argın, üzgün ve bezgin evimize dönerdik.

Sonay ULUÇ

Yaş:53
Değirmenlik.

1967'de Köfünye Savaşı'nın yaşanmakta olduğu kış aylarıydı ve kırk sekiz saat hiç eve dönmeden alarımda kalmaktaydık. Mevzi kamufle edilmiş değildi ve sürekli olarak yağmur yağmaktaydı. Yağmur sularından mevzi yarıya kadar su dolmuştu. Vücüdümüz yarı suyla ıslandı ve farkında olmadan suyun içerisinde uyuya kaldık. Uyandığımızda vücüdumuzun yarısı ıslanmıştı. Nöbet bittikten sonra hasta oldum. Ve hala daha göğüs kemiğimde sızı var. Hiç unutmadığım bir gecedir. Nöbetten çıktığımızdan kırk sekiz sat sonra nöbet değişimi istedik fakat hiç kimseyi mevziye göndermediler. Diğer arkadaşlar nöbet değişimi yaptıkları için biz de nöbetlerimizin değişmesini istemiştik. Dağların tepesinde, iç kısımlarda, yüksekte bir mevziydi. Alarıma geçmemizin sebebi ise Köfünye Savaşının başlamış olmasıydı. Rumlar Köfünyeyi almak için Lefkoşa- Limasol yolu üzerinde mevziler kurmuştu. Türk köyü olarak yalnızca Köfünye kalmıştı. Lefkoşa-Limasol yoluda Türk yoluydu ve orasını da almak istiyorlardı. Daha sonra Türkiye geldi geliyor ve bunun ardından 67 yılında Köfünye alınmıştı. Rumlar halkımıza çok eziyetlerde bulundular. Buna örnek verecek olursam, gözlerimin önünde iki yaşlı teyze kurşuna tutuldu. Bir adam ve bir kadın yorgana sarılıp hunharca yakıldılar. Bizim en fazla korktuğumuz şey Baf bölgesi, Limasol yoluna bağlanmaktaydı ve oranın Rumlar tarafından alınmaması için kırk sekiz saat alarımda kalmaktaydık.

Taner SEVGÜM

Yaş:50

Alsancak

1963 Tahta Gala gazisiyim.

1974'te Köşklüçiftlikte taaruza katıldık. Bize emir veren kumandanlardan iki tanesi taaruz dönüşü Köşklüçiftlik karargahında saklı olduklarını gördüm. Bu olay emir veren komutanların yapmış olduğu olaylardır.

1963'te Türk Rum antlaşmazlığı vardı. Ben de Tahta Gala'da kalan Türklerdendim. O gecenin sabahı 21 Aralık 1963 sabahı Tahta Gala'da silah sesleriyle uyandık. Ne olduğunu öğrenmek için, herkes gibi ben de evimden çıktım.

Altı Rum polisinin taaruzuna uğradım. Otomatik silahlarla vücudumun üç yerinden vurulduğumu hissettim. O günlerin hastahanesi olan Adil Oğlu Hastahanesinde kendime geldiğimde Türk –Rum kavgalarının başladığını öğrenmişim. 1974'te herkes gibi mücahitliğimden sonra taaruza çağrıldık.

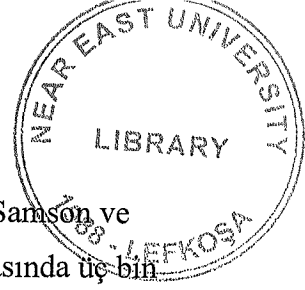
Köşklüçiftlik'ten Lefkoşa Rum cezaevine doğru taaruza geçtik. Fakat taaruzda başarılı olamadık. Orada iki arkadaşımız şehit oldu. Benim üzülerek hatırladığım kısa bir anımdır.

Ürkan KERİMOĞLU

Yaş : 62

Lefkoşa

1974'TE YAŞANAN CANLI HATIRALAR

15 Temmuz 1974'te Grivas (EOKA'nın kurucusu ve şefi) Nikos Samson ve Cunta üçlüsü Makaryos'a karşı darbe yaptılar. Ve en az o çatışmalar esnasında üç bin Rum öldürüldü. Bu darbe duyulur duyulmaz tüm polisler alarma girdik. Bana Numan Bey (polis kumandanı) zimmetime bir araba verdi ve bütün işlerden sen sorumlusun dedi. 19'unda gece saat bir gibi Refet Çavuş ile birlikte mahkemelerin koridoruna gittik ve kampetlere yattık, sigara yaktık. Bu arada Numan Bey'in bana çağırdığını duydum. Ve yanıma geldiğini gördüm. Bana bir liste verdi ve bu arkadaşların evlerini biliyor musun diye sordu. Ben de bildiğimi söyledim. Bu arkadaşların tümü de yakın geçmişte emekli olan polis arkadaşlardı. Numan Bey bana 'git ayarla ve 5'e kadar karakolda olmalarını sağla' dedi. Ben kendisine ne oluyor efendim diye sorduğum zaman bir şey olmadığını söyledi. Ben de kendisine tahmin edebilirim dediğim zaman düşündüğüm gibi olduğunu fakat birine bir şey bahsetmememi söyledi. Sabaha karşı bütün listedeki arkadaşların saat 5'te karakolda olmalarını sağladım. Son Makarna Barikatı yanında kalmakta olan emekli teknisyen yüzbaşı Küfi Bey' in kalmakta olduğunu gördüm. Apartmana gittiğim zaman uzaktan silah sesleri duyuldu. Ve orada nöbet tutan mücahit Eren Ali bana ne olduğunu sorduğunda bilmediğimi söyledim. Ben oraya niçin gittiğimi anlattım. Küfi Bey'e ulaştım ve karakola gitmesi gerektiğini söyledim. Karakola gittiğim zaman polis arkadaşların lokalde toplanmış olduğunu ve radyonun çalmakta olduğu marşı dinlediklerini gördüm. Bu arada dışarıdan biri koşarak geldi ve bu odada niye duruyorsunuz, dışarıya çıkın ve paraşütleri görün dedi. Ve dışarı çıktığımız zaman Hamitköy üzerinde paraşütleri gördük. Ve gelişmeler böyle devam etti.

Sadi DANIŞ

Yaş : 69

Değirmenlik

1974 öncesi ben, aslen Aleminyo doğumlu EOKA tethiş örgütünü Rumlar kurar kurmaz, biz Türkler de TMT'yi kurmuş liderlerimiz etrafında toplanıp EOKA tethiş örgütüne karşı direnişe geçtik. Bu direnişimizden dolayı karma Türk köylerinde yaşayan benim gibi birçok Türk, Rumların hedef tahtası haline gelmişlerdi. İşte sizlere canlı bir örneğini sunuyorum:

1966 yılları içerisinde köyümüzde, yani Aleminyo'da bahçecilikle, çobancılıkla, kuru ve sulu ziraatla uğraşıyorduk. Geçimimizi kendi imkanlarımızla temin etmek istediğimiz için, Rum köylüleri bizleri Türk olduğumuzdan dolayı mağdur etmek istiyorlardı. Ellerinden ne kötülük geliyorsa yapmak için gayret ediyorlardı.

Sürü sahipleri çobancılıkla geçimini sağlayan köylülerin sürülerini otlatmak için ovalara çıktıkları zaman EOKA'cı Rumlar tarafından sürülerimizin geçebileceği her yerlere kuru incir içerisine fare zehiri koyup yüzlerce baş koyunumuzu telef ettiler. Bununla da kalmayıp bahçecilikten geçim sağlayan Türklere, geçimlerini sağlamak için kendi arazilerine kuyu açıp bahçelerini sulamaya Rumlar izin vermiyorlardı. Ben Salih Aleminyolu olarak kuyu açmak için müracaat etmişsem de bana ret cevabı geldi. Bunun üzerine ben, bugünkü cumhur başkanımız sayın Rauf Raif Denктаş'ı görüp bu durumu kendisine ilettim. Kendisinin bana söylediği aynen şöyle : Larnaka komiseri olan Mehmet Sofi'ye müracaatını yap ve ondan gerekli izni aldıktan sonra kuyuyu açmaya devam et. Ben de bana söylendiği şekilde Larnaka polisi olan Mehmet Sofi'ye müracaatta bulundum. Larnaka komiseri bana izni verdikten sonra kendi arazime kuyuyu açmak için gittiğimde birileri herhalde beni görmüş olacak ki Rum polislerine ihbarda bulunup kuyu kazmamı durdurmak için kendi arazime kadar Rum polisleri gelip "bana seni izinsiz kuyu açmak suçundan rapor ediyoruz" dediler ve yanımdan ayrıldılar. Aradan bir hafta geçtikten sonra beni mahkemeye çağırdılar. Ben mahkemeye gitmeden önce yine Lefkoşa'ya inip bugünkü Cumhurbaşkanımızı tekrardan görüp durumu kendisine arz ettim. Bana söylediği aynen şöyleydi : "Mehmet Sofi'den almış olduğun ruhsatı cebine koyup, mahkemeye gideceksin. Sakın korkma, sana hiçbir şey yapamazlar, korkutmak isteyebilirler, para cezası talep edebilirler. Korkup tek bir kuruş dahi verme. Mahkemede hakim sana izinsiz kuyu açtığını sorarsa, kuyu açtığımı kabul ederim

yalnız ruhsatsız kuyu açtığımı kabul etmiyorum diye cevap ver” dedi. “Şayet ruhsatını görmek isterlerse Larnaka polisinden almış olduğun ruhsatı kendilerine göster” dedi.

Yukarıda bana söylenenlerin aynisini mahkemede söyledim. Ben ruhsatım var dediğim zaman ruhsatımı göstermemi istediler. Kendisine Mehmet Sofi’den almış olduğum ruhsatı gösterdiğim zaman Rum Hakimi hiddetlenip elini masaya vurarak ayağa kalktı ve bana şu şekilde hitap etti “bu ruhsat geçmez, bizden ruhsatın var mı?” diye sordu. Ben ise kendisine : “sizden ruhsat talep ettim, bana ret cevabı verdiniz, halbuki hududumda bulunan Alekko Dimitri’ye benden sonra müracaat etmiş olmasına rağmen izin verdiniz. Bana neden ret cevabı verdiniz.” Dediysen de, “onun müracaatı çok eskidendi” dedi. Ben de kendisine “ağaçlarımın kurumaması için bizim kaymakamlığa müracaat edip izin talep ettim” dedim. “Sizin iddia ettiğiniz gibi izinsiz kuyu açmadım.” ; bunun üzerine “sana 15 Kıbrıs Lirası ceza kesiyorum ya ödersin, ya da hapis gidersin” dedi. Ben ise “param yok veremem” dedim. İki polis çağırıp beni dışarı çıkarıp, hapishaneye göndermek üzereyken, beni tekrar geri çağırdılar ve bana köyüne git kuyuyu polis huzurunda kapatırsan itirazımız yoktur dedi. Çünkü araştırıp iyi bir insan olduğuna karar verdik dediler. İki polis beni polis arabasına koyup Aleminyo köyünde açmış olduğum kuyuya götürdüler ve orada kuyuyu kapayacağıma dair benden imza aldılar ve oradan ayrıldılar.

Salih ALEMİNYOLU

Yaş : 71

Değirmenlik

Dil ve Tarih coğrafya Fakültesinden mezun olduğum sene ablam annemi de alıp ailesi ile birlikte Londra'ya gitmişlerdi. Ben o zaman 14 yaşında olan tek erkek kardeşim ve işinin ağırlığı altında ezilmekten yıpranmış yaşlı babamla Kıbrıs'ta onlara yemek pişirmek ve annemin yokluğunu hissettirmemek için Kıbrıs'ta kalmıştım.

İlk birkaç gün çok güzel geçmişti. Annemin yokluğunu hissettirmemek için elimden geleni yapıyor, çeşit çeşit yemekler pişiriyor, evi temiz tutmaya gayret ediyordum. Fakat bu huzurlu ve mutlu dönem çok kısa sürdü.

Kavurucu bir Temmuz sabahı göklerde uçuşan binlerce Türk uçaklarının sesleriyle uyandık. Önce ne olduğunu anlayamamıştık. Hepimiz kapılarımızın önüne çıkıp ne olup bittiğini anlamaya çalışıyorduk. Evet bunlar Türk uçaklarıydı. Üzerlerinde ayla yıldız vardı. Her başımız sıkıştığında gözlerimizin gökyüzünde aradığı ay yıldızlı uçaklardı bunlar. Nihayet gelmişlerdi . Türkiye artık Kıbrıs'ta aranıp sorulmaya layık bir Türk Halkı olduğuna inanmış ve imdada gelmişti.

Arkasından paraşütler yağmur damlaları gibi Girne sahillerine aktılar. Bu mutlu anı o an yaşadık ve derhal mahalledeki herkes bulabildiği, sığınabileceği bir yere sığındı.

Babam, benim Adem Kanerler'in halı deposu olarak kullandıkları bodrum katına komşularla gitmemi uygun gördü. Babamla kardeşim evde kaldılar.

Ben, komşularımla o bodrum katında, bomba ve cıglık seslerini dinleyerek Ayet-El Kürsi okuyarak sayısını bilmediğim günler ve geceler geçirdim. Herkes kocasının, babasının, oğlunun ve kardeşinin akıbetini merak ediyordu. Ben oradan birkaç kez kaçıp eve gitmeyi denedim. Kaldığımız yer polis binasının tam karşısı idi ve polisler bana engel oldular, "vurulursun, gidemezsin" dediler. Kurşunlar, havan topları yağmur gibi yağıyordu. Artık korkunun yerini merak almaya başladı. Acaba babalarımıza, kardeşlerimize bir şey oldu mu? Aman Allah'ım ya onlara bir şey olduysa !

Bir gün kaldığımız yere bir haber geldi, oradan artık çıkabilecektik. Hepimiz koşa koşa evlerimize geldik. Sırtımız başımız ter içinde idi. Eve gittim saçım, başım darmadağınık. Ev bomboş, babam yok, kardeşim yok. Allahım ben ne yapacağım. Bütün odaları deliler gibi dolaştım. "Baba, Mehmet neredesiniz". Ses yok. Hıçkır

hıçkırığa ağlamaya başladım. Bahçeye çıkmak için kapıyı açtım. Burnumun dibinden, tepemden kurşunlar uçmaya başladı. Hemen kapıyı kapayıp içeriye geçtim. Çok çaresiz ve yalnızdım. Yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Tanrıya tevekkül oldum.

Akşama doğru hızla kapıya vurulduğunu duydum. Koşarak açtım. Karşımda bir polis, ayak parmaklarına kadar vücudumun buz kestiğini hissettim. “Ne oldu” diyemedim bile.

Polis yıkılmak üzere olduğumu anlamış olacak ki, “korkma kızım baban fırındadır. Askere ekmek yapıyor, öyle emir geldi” dedi. Bir anda içim ısındı . Hemen kardeşimi düşündüm .

Üç gece dışarıda kurşunlar yağdı, kimse evinden başını dışarıya uzatmadı. Ben tek başıma yemeden içmeden, gözümü kırpmadan sabahlara kadar kardeşim ve babam için dualar ettim. Üçüncü gün kapı güm güm vuruldu. Koşup açtım, kardeşim kanlı bir gömlekle kapıda karşımda duruyordu. Ben kanlı gömleği görünce feryatlar etmeye başladım.

Kardeşim hareketin başladığı gün gönüllü asker yazılmış ve mevziler arası haberci görevi üstlenmiş. Mevziden mevziye yaralı asker taşırken gömleği kana bulanmış.

Kardeşim ve babam sağdı, artık çok mutluydum. Şimdi artık hepimizin selameti için dua ediyordum.

Sonay ULUÇ

Yaş : 53

Değirmenlik

ŞAHIS ADLARI DİZİNİ

<u>A</u>	<u>SAYFA NO</u>
Adem Kaner	25
Adnan Menderes	4
Alekko Dimitri	24
Ahmet Niyazi Bey	14-15
Ali Mustafa	14-15

<u>B</u>	<u>SAYFA NO</u>
Bekir Demiray	4
Binbaşı İlhan	13

<u>C</u>	<u>SAYFA NO</u>
Cahit Güçlü	9
Cevdet	14-15

<u>D</u>	<u>SAYFA NO</u>
Dr. Fazıl Küçük	9-14-16

<u>E</u>	<u>SAYFA NO</u>
Enver Çavuş	14-15
Erdoğan Rifat	13
Esat	14-15

<u>F</u>	<u>SAYFA NO</u>
Fatma Mustafa	7
Fatma Daniş	7

<u>H</u>	<u>SAYFA NO</u>
Halit	14-15
Hıfısı Mehmet	14-15
Hasan Mehmet Musiye	17
Hasan Hilmi	9
Hilmi Şevket	6
Hüseyin Kuşo	13

<u>İ</u>	<u>SAYFA NO</u>
İsmail Sadıkoğlu	10-14-15
İsmail Beyoğlu	4

<u>K</u>	<u>SAYFA NO</u>
Kazım Efendi	14-15
Kemal Mustafa	13
Kemal Şemiler	11
Kemal Ramadan	11
Kemal Mustafa	14-15
Karamanis	4
Kubilay	14-15
Küfi Bey	22

<u>M</u>	<u>SAYFA NO</u>
Macide	9
Makaryos	14
Mehmet Şemmedi	10
Mehmet Şevket	5

<u>M</u>	<u>SAYFA NO</u>
Mehmet Bondigo	7
Mehmet Sofi	23-24
Mustafa Egemen	7
Memduh Erdal	13
Mustafa Abdurrahman	14-15
Mücahit Eren Ali	22
Mürüde Hanım	13
<u>N</u>	<u>SAYFA NO</u>
Nikos Samson	22-14-15
Niyazi Bey	16
Numan Bey	22
<u>O</u>	<u>SAYFA NO</u>
Osman Hüdaverdi	9
<u>P</u>	<u>SAYFA NO</u>
Pandelidis	14-15
<u>R</u>	<u>SAYFA NO</u>
Refet Çavuş	22
Rauf Denктаş	23
<u>S</u>	<u>SAYFA NO</u>
Salih Aleminyolu	23
Sonay Uluç	17-25-26

<u>S</u>	<u>SAYFA NO</u>
Sadi Daniş	6-7-14-15-16-22
Salahi şevket	5
Salih Mulla Hasan	13
Seyfi Akay Ballı	14-15

<u>ř</u>	<u>SAYFA NO</u>
şerife Kadın	7

<u>T</u>	<u>SAYFA NO</u>
Taner Sevgüm	18
Tekin Birinci	7
Türkan Akpınar	6

<u>V</u>	<u>SAYFA NO</u>
Vikos Bangayagi (Polis Müdürü)	12

<u>Y</u>	<u>SAYFA NO</u>
Yusuf Özant	14-15
Yorgo Yorgacıs	14

<u>Z</u>	<u>SAYFA NO</u>
Zehra Ahmet	7
Zeki	14-15

YER ADLARI DİZİNİ

<u>A</u>	<u>SAYFA NO</u>
Aleminyo	23-24
Atatürk İlkokulu	9
Atatürk Meydanı	7
Ayvasıl	9

<u>B</u>	<u>SAYFA NO</u>
Baf Sokağı	14-16
Beşparmak	5
Boğaz	5
Borozanbaşı Sokak	6
Büyük Konstantin Sokak	12

<u>C</u>	<u>SAYFA NO</u>
Cihangir	10
Cikko (Çiko)	9
Cirit Hisar	5

<u>Ç</u>	<u>SAYFA NO</u>
Çağlayan Bölgesi	14
Çetinkaya Kulübü	5

<u>D</u>	<u>SAYFA NO</u>
Deftera Köyü	14-15
Dianellos Sigara Fabrikası (Atlex Karşısı)	6
Doğruyol Tepesi	20

<u>G</u>	<u>SAYFA NO</u>
Gaymaklı (Küçük Kaymaklı)	11-12-14-16
Gaziveren	5
Gelibolu Sokağı	9
Girne	13-25
Golf Sahası	13
Göçmenköy	9-13
Gönyeli	14-15

<u>H</u>	<u>SAYFA NO</u>
Haspolat	10

<u>İ</u>	<u>SAYFA NO</u>
İnönü Meydanı	6
İstrovolo Polis Karakolu	14-15

<u>K</u>	<u>SAYFA NO</u>
Köşklüçiftlik Bölgesi	7-19-20
Kumsal	13
Köfünye	18

<u>L</u>	<u>SAYFA NO</u>
Lagadanya	14-15
Larnaka	23-24
Lidra Palas	10
Lefke	5
Lefkoşa	4

<u>L</u>	<u>SAYFA NO</u>
Limasol	18
Londra	25

<u>M</u>	<u>SAYFA NO</u>
Makarna Barikatu	22
Mandrez (Hamitköy)	22
Magosa	10
Mehmet Akif Caddesi	13

<u>N</u>	<u>SAYFA NO</u>
Naim Adiloğlu Kliniği	7-19

<u>O</u>	<u>SAYFA NO</u>
Olimpiyakos Futbol Kulübü	6

<u>P</u>	<u>SAYFA NO</u>
Pençizade Sokak (Kooperatif Merkez Bankası Arkası)	6

<u>S</u>	<u>SAYFA NO</u>
Senefo Kahvesi	14-15
Serdarlı Köyü	10

<u>T</u>	<u>SAYFA NO</u>
Tahta Gala	10-12-14-19
Türk Cemaat Meclisi(İş Bank.Karşısı)	10

<u>L</u>	<u>SAYFA NO</u>
Limasol	18
Londra	25

<u>M</u>	<u>SAYFA NO</u>
Makarna Barikatu	22
Mandrez (Hamitköy)	22
Magosa	10
Mehmet Akif Caddesi	13

<u>N</u>	<u>SAYFA NO</u>
Naim Adiloğlu Kliniği	7-19

<u>O</u>	<u>SAYFA NO</u>
Olimpiyakos Futbol Kulübü	6

<u>P</u>	<u>SAYFA NO</u>
Pençizade Sokak (Kooperatif Merkez Bankası Arkası)	6

<u>S</u>	<u>SAYFA NO</u>
Senefo Kahvesi	14-15
Serdarlı Köyü	10

<u>T</u>	<u>SAYFA NO</u>
Tahta Gala	10-12-14-19
Türk Cemaat Meclisi(İş Bank.Karşısı)	10

Ü
Üsküdar Bar

SAYFA NO

11

Y
Yenicami
Yeşilırmak
Yılmazköy

SAYFA NO

9

5

5